

BESZÉDES ISTVÁN

*Tritón**Bizonyosság, semmitapintás*

*Valamiféle hajóút kellene:
haladó tétlenség hálókkaal teli vizeken,
megtelni színjátszó életekkel,
mielőtt lemegy a nap és a mélység kapuja kitarul.*

*Mielőtt elérne a küszöbön a pánik,
jó lenne kettős szárnyat növesztetni,
a csapóhálók elöl megfontolt hirtelenséggel
felemelkedni a sóhaj légáramlatán.*

*Valamit végül úgyis kezdeni kell a testtel,
felszálláskor terhet jelenthet a zuhanásémlék,
emlékezetében az örökül hagyóknak
a végtagok hasonmás végkifejletek.*

*Ikarosz-szárnyak a háton,
apák katéterrel ledőfött fallosza,
meg a sok gyomorba zárt faló:
láthatatlan bizonyosság lesz, semmitapintás.*

*A terv szerint a fantomfájdalom,
a két part között hömpölygő lélekáradat
iszonyodna magasan az alvó sivatagtól,
amelynek porát öreg csontokból őrlötte a kő.*

Frutti di mare

*Úgy megszédültük magunk szegénységgel,
most nem tudom, mit írjak:
megyünk, nem megyünk (?),
repülőre fel nem vihetünk ilyen poggyászt,
hajó elsüllyed alatta,
vonatkerekeket összetör.*

*Azt hittük, ajándékkal
rakodik meg az útításka,
de akkor az étterem ablakánál,
tőlünk talán érintésnyire,
vonszolja magát az éhező,
csuparác öregember,
s nem illik: megszorítja
kezünk a tompa kést.*

*A távoli hely, ahová elvetődtünk,
jelentőségében hirtelen megnő,
mert itt ejtettük el a visszaút fonalát,
s azzal, hogy nem tudjuk, merre,
mintha egy téves mennybe
jutottunk volna hirtelen,
közölnénk hevesen
pincérruhás, idegen angyalokkal,
mi nem ezt a túlvilágot
hittük eddig...*

*De nem beszéljük még a nyelvet,
és nem találjuk rá a szót,
utolsó szótárunk az étlap,
ujjunk alatt a frutti di mare,
s az üres tányér a távoli hely,
amelyhez köthető az utolsó emlék,
az utolsó helyszín, ahonnan
visszaszálazható
tán az élet.*

*De mert lehet, el is veszítettük
mind a nyelvet, mert nem tudom,
hogy írjam: megyünk, nem megyünk,
hogy a tenger ígéret-gyümölcsseit
megettük...*

Földközi

*Minden, mi eldöntötte
keserű lesz,
minden, minek csak választása volt,
illat vagy állat legyen,
oly könnyelmű
döntést hozott:
alig volt része
édesismeretben,
lehet, sosem volt
rágott gyökér
vagy földközi tenger,
bár volt már némi része
ízlelésben,
s ha repült is, ha vitte szél,
ha úszott is
légben, vízben,
megalvadt magban,
őt még eleddig igazán
semmi nem kószolhatta meg,
szűnő szorítás élménye nélkül
még nem élhette meg
önmag(v)át.*